

28 JUNI 2015 – DERTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

WIJSHEID 1, 13-15; 2, 23-24

Niet God heeft de dood gemaakt en Hij schiept geen behagen in de ondergang van de levenden. Hij toch heeft alles geschapen om te leven: gezond zijn de schepselen van de aarde, geen dodelijk vergif wordt in hen gevonden en de onderwereld heeft geen macht op aarde, want de gerechtigheid is onsterfelijk!

God heeft immers de mens geschapen voor de onsterfelijkheid, Hij heeft hem gemaakt tot een afspiegeling van zijn eigen wezen. Maar door de afgunst van de duivel kwam de dood in de wereld, en hij wordt ondergaan door zijn aanhangers.

TWEDE LEZING

TWEDE BRIEF AAN DE KORINTIERS 8, 7-9.13-15

Broeders en zusters,

Gij munt reeds in zoveel opzichten uit: in geloof, welsprekendheid, wetenschap, in ijver op alle gebied, in uw liefde voor ons; laat dan ook dit liefdewerk uitmuntend slagen!

Want de liefdedaad van onze Heer Jezus Christus hoef ik u niet in herinnering te brengen: hoe Hij om uwentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat gij rijk zoudt worden door zijn armoede.

Het is niet de bedoeling dat gij door anderen te ondersteunen uzelf in verlegenheid brengt. Er moet een zeker evenwicht tot stand komen. Voor het ogenblik vult uw overvloed hun gebrek aan, een ander maal zal hun overvloed uw gebrek verhelpen.

Zo ontstaat het evenwicht waarvan de Schrift spreekt: „Hij die veel had verzameld, had niet te veel, en hij die weinig had verzameld, kwam toch niet te kort.”

EVANGELIE

MARCUS 5, 21-43

In die tijd, toen Jezus weer met de boot overgestoken was, stroomde veel volk bij Hem samen. Terwijl Hij zich aan de oever van het meer bevond, kwam er een zekere Jairus, de overste van de synagoge. Toen hij Jezus zag, viel hij Hem te voet en smeekte Hem met aandrang: „Mijn dochtertje kan elk ogenblik sterven, kom toch haar de handen opleggen opdat ze mag genezen en leven.” Jezus ging met hem mee. Een dichte menigte vergezelde Hem en drong van alle kanten op.

Er was een vrouw bij die twaalf jaar aan bloedvloeijing leed. Zij had veel te verduren gehad van een hele reeks dokters en haar gehele vermogen uitgegeven, maar zonder er baat bij te vinden; integendeel, het was nog erger met haar geworden. Omdat zij over Jezus gehoord had, drong zij zich in de menigte naar voren en raakte zijn mantel aan. Want ze zei bij zichzelf: „Als ik slechts zijn kleren kan aanraken, zal ik genezen zijn.”

Terstond hield de bloeding op en werd ze aan haar lichaam gewaar dat ze van haar kwaal genezen was.

Op hetzelfde ogenblik was Jezus zich bewust dat er een kracht van Hem was uitgegaan; Hij keerde zich te midden van de menigte om en vroeg: „Wie heeft mijn kleren aangeraakt?”

Zijn leerlingen zeiden tot Hem: „Gij ziet dat de menigte van alle kanten opdringt en Gij vraagt: ‘Wie heeft Mij aangeraakt?’”

Maar Hij liet zijn blik rondgaan om te zien wie dat gedaan had. Wetend wat er met haar gebeurd was, kwam de vrouw zich angstig en bevend voor Hem neerwerpen en bekende Hem de hele waarheid. Toen sprak Jezus tot haar: „Dochter, uw geloof heeft u genezen. Ga in vrede en wees van uw kwaal verlost.”

Hij was nog niet uitgesproken of men kwam uit het huis van de overste van de synagoge met de boodschap: „Uw dochter is gestorven. Waartoe zoudt ge de Meester nog langer lastig vallen?” Jezus ving op wat er bericht werd en zei tot de overste van de synagoge: „Wees niet bang, maar blijf geloven.” Hij liet niemand met zich meegaan behalve Petrus, Jakobus en Johannes, de broer van Jakobus. Toen zij aan het huis van de overste kwamen, zag Hij het rouwmisbaar van mensen die luid weenden en weeklaagden. Hij ging naar binnen en zei tot hen: „Waarom dit misbaar en geweent? Het kind is niet gestorven maar slaapt.” Doch zij lachten Hem uit. Maar Jezus stuurde ze allemaal naar buiten en ging met zijn metgezellen en de vader en moeder van het kind het vertrek binnen waar het kind lag. Hij pakte de hand van het kind en zei tot haar: „Talita koe-mi”; wat vertaald betekent: ‘Meisje, sta op.’ Onmiddellijk stond het meisje op en liep rond want het was twaalf jaar. En ze stonden stom van verbazing. Hij legde hun nadrukkelijk op dat niemand het te weten mocht komen, en voegde eraan toe dat men haar te eten moest geven.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

*Vertrouw in het leven,
geloof niet in de dood*

Geloven en vertrouwen zijn geen afzonderlijke begrippen. Neen, beide zijn een en hetzelfde woord om Jezus te volgen. Gebruik ze dus door elkaar, zoals in de kop boven deze commentaar. Of zoals ook in wat volgt.

EVANGELIE • Jezus keert met de boot terug van de overkant van het meer van Galilea. Het volk stroomt toe. Onder hen een bestuurder van de synagoge, een zekere Jairus. Die joodse leider doet een voetval voor Jezus. Hij is dan ook ten einde raad, want zijn dochter ligt op sterven. Hij smeekt Jezus haar de handen op te leggen en haar zo te redden. Jezus gaat met hem mee naar zijn huis. Daarvoor moet Hij zich een weg banen door de opdringerige menigte. De dood is Jezus voor. Uit het huis van Jairus bereikt ons de ‘slechte boodschap’: het meisje is gestorven. Jairus moet de Meester niet langer lastigvallen. Een beetje hooghartig toch, die toon van de huisgenoten tegen een radeloze vader. Jezus sust het gemoed van Jairus. Hij moet niet bang zijn en blijven vertrouwen.

Jezus laat de volksmenigte achter. Alleen Petrus, Jakobus en Johannes mogen Hem verder vergezellen. En Jairus uiteraard. Bij diens huis heerst een herrie van jewelste. Tot binnen staan mensen te wenen en te jammeren. Jezus vraagt hen waarom ze zo’n misbaar maken: „Het kind is niet gestorven, maar slaapt.” Iedereen lacht Hem uit. Wat bazelt die man? Hij heeft nog niet eens het kind gezien. In het rouwbedrag van de mensen is de dood de grote overwinnaar. De huisgenoten van Jairus heulen mee met de dood en sluiten zo het vertrouwen in mogelijk leven uit.

Jezus gooit ze er allemaal uit. Enkel in het gezelschap van zijn drie metgezellen, de vader en uiteraard de moeder gaat Hij naar binnen in de slaapkamer van het meisje. Weg van de opdringerigheid van mensen neemt Jezus haar bij de hand en roept het stervende meisje op uit haar slaap. Als ze het meisje levend en wel zien rondlopen, zijn ze stomverbaasd. Toch wil Jezus niet dat iemand hier lucht van krijgt. Nu ze genezen is, kunnen ze haar beter wat te eten geven.

Wie wekt eigenlijk wie op? Wat is cruciaal voor het Koninkrijk van God? De komst van Jezus of het geloof van deze ouders? Tijdens de storm van vorige zondag lag Jezus vanuit ditzelfde vertrouwen te slapen op het kussen. In die slaap en deze van het twaalfjarige meisje klopt het hart van de verkondiging van de ‘goede boodschap’. Over de buitenwereld horen we verder niets meer en dat doet ook niet echt meer ter zake. Daar ontbrak het vertrouwen om op Jezus te wachten. Alleen de echte insiders hebben weet van wat zich binnenskamers heeft afgespeeld. De ouders nemen opnieuw de zorg voor hun kind op, wellicht met heel andere ogen. En de drie leerlingen gaan verder met Jezus mee. Met vragen, ook met vertrouwen?

Was het kind nu echt dood of niet? Het verhaal onthult het niet echt. Marcus vraagt van zijn lezers ook niet zozeer een antiek geloof in wonderen, dan wel een authentiek vertrouwen in Jezus.

EERSTE LEZING • Het boek Wijsheid komt niet voor in sommige protestantse Bijbels. Dat komt omdat ook de Hebreeuwse versie van de Bijbel van de Joden het boek niet erkent. De schrijver ervan is een onverbeterlijke optimist. Volgens hem heeft God alles geschapen om te leven. Alles mag er zijn. De mens dient het verderf niet. Neen, Hij en Zij zijn een beeld van Gods eeuwigheid. De dood is het werk van door afgunst gedreven tegenstanders. De duivel en zijn trawanten zullen echter in hun eigen put terechtkomen. Gerechtigheid zal zegevieren.

LEZING UIT PAULUS • De Korintiërs wordt een levenskunst voorgehouden die gespiegeld wordt aan de liefdesdaad van de Heer Jezus Christus. Hij maakte zich arm opdat wij rijk zouden zijn. Paulus pleit voor een evenwicht dat niemand tekortdoet en dat noodzakelijkerwijs van twee kanten komt. Die evenwichtsoefening wordt ook in de Schrift beschreven bij de verdeling van het manna in de woestijn. Ieder mocht er zo veel van nemen als hij voor zijn familie nodig had. Werd het nagemeten, dan bleek dat ook te kloppen. Nooit had iemand te veel verzameld, maar ook niet te weinig (zie Exodus 16).

Voor het evangelie kozen we voor de kortere lezing.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be